

عنوان مقاله:

ضرورت نگاه نو به ارزیابی خسارت بدنی در حقوق ایران

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فاطمه سادات حسینی - دانش آموخته دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

خسارات بدنی وارد به افراد به دلیل اهمیت انسان و لزوم احترام به شخصیت او و نیز اصول مسئولیت مدنی و جبران کامل خسارات باید جبران شوند. لیکن با توجه به عناصر گوناگون خسارت بدنی مثل خسارات معنوی، خسارات از کار افتادگی و عدم النفع و ارزیابی آن دشوار است و بسیاری معتقدند که جسم و جان انسان با پول برابری نمیکند و لذا بخش عمده ای از این خسارات را قابل مطالبه نمی دانند، وجود نهاد دیه که خسارت به صورت مقطوع را تعیین کرده مزید بر علت شده تا عده بسیاری تنها مبلغ مقطوع دیه را برای جبران خسارات بدنی کافی بدانند. در حالی که به نظر میرسد جبران کامل خسارات بدنی و تمام عناصر آن امکان پذیر است و تاسیس نهاد دیه صرفاً برای تسهیل کار زیان دیده در اثبات و نیز با توجه به ماهیت دوگانه ی دیه تا حدی برای تنبیه مجرم است و مانعی در جبران خسارات مازاد بر آن وجود ندارد، به خصوص که ابزارهای کمکی مثل بیمه و تامین اجتماعی در جبران خسارات بدنی به کمک مسئولیت مدنی آمده اند. تحقیق پیش رو ضرورت نگاه جدید به ارزیابی و جبران خسارات بدنی را مطرح کرده و در پایان نتیجه می گیرد که همه این خسارات قابل جبران است و این امر با مبانی و منابع قانونی و فقهی همسو است و رویه قضایی و نظام قانون گذاری با تغییر نگاه خود و توجه به مسائل مطروحه می بایست به سمت جبران خسارت تغییر موضع دهند.

کلمات کلیدی:

خسارات بدنی، مسئولیت مدنی، عناصر خسارت، هزینه های درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019049>

